

<p>ΚΥΡΙΑΚΗ Ε'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6). Κύριε Ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9). Τροπάρια. Τά Ἀναστάσιμα. (Τοῦ ἤχου). Τοῦ Τρωδίου.</p> <p>Σέ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας, μολυσμῶν τῶν πρότερον τὸ ἐπισυρόμενον μιαντήριοι, ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ θεόφρον, πεπραγμένων, ἡ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο. Εἰκόνι γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης θεόπαιδος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρὶν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, Εὐλον προσεκύνησας.</p> <p>Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἁγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον, ἔνθεν γέγονας, καὶ σφοδρῶς ἔδραμες τὴν καλὴν πορείαν, καὶ τὸ ῥεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἡμαύρωσας λεπτύνασα σαρκός, ἐν παρρησίᾳ ἀείμνηστε, Μητέρα τὰ οἰδήματα.</p> <p>Ἐρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς</p>		<p>ΚΥΡΙΑΚΗ Ε'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6). Κύριε Ἐκέκραξα... (Συλλειτουργικό. Σελ. 6-9). Τροπάρια. Τά Ἀναστάσιμα. (Τοῦ ἤχου). Τοῦ Τρωδίου.</p> <p>Σέ ἐμπόδιζε βάβαια νά δεῖς τὰ ἱερά πράγματα ἢ ρυπαρότητα τῶν προηγουμένων μολυσμῶν πού ἔσερνες μαζί σου· Ἡ συναίσθησή σου ὅμως καί ἡ συνείδηση τῶν πράξεών σου, θεοφώτιστη, ἐπέφεραν μέσα σου λογισμό ἐπιστροφῆς πρὸς τό καλλίτερο. Γιατί ὅταν εἶδες τὴν εἰκόνα τῆς εὐλογημένης Κόρης τοῦ Θεοῦ, τῆς Παναγίας, ἀφοῦ καταδίκασες ὅλα τὰ προηγούμενά σου σφάλματα, πανέδοξη, μέ θάρρος προσκύνησες τό τίμιο Εὐλο.</p> <p>Αφοῦ προσκύνησες μέ χαρά τοὺς ἁγίου τόπους, μέ αὐτό σάν ἐφόδιο γιά τὴ σωτηρία, ἔφυγες ἀπὸ ἐκεῖ καί μέ δύναμη ἔτρεξες τὴν καλὴ πορεία, καί ἀφοῦ πέρασες τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνη, πρόθυμα ἐγκαταστάθηκες στὴν κατοικία τοῦ Βαπτιστοῦ, τὴν ἔρημο, καί μέ τὴ θεάρεστη ζωὴ σου ἔσβησες τὴν ἀγριότητα τῶν παθῶν, ἀφοῦ λέπτυνες τὰ πρηξίματα τῆς σάρκας μέ θάρρος, ἀείμνηστη Μητέρα.</p> <p>Αφοῦ κατοίκησες στὴν ἔρημο, ἔσβησες ἀπὸ τὴν ψυ-</p>
---	--	---

εικόνας, ἐκ ψυχῆς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ιδέας, καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι κούφως ὑπερβαίνειν μακάριε, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα...

Ἐθαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις, ὅτι καὶ ἡ πρώτη Πόρνη ἀσκητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο· ὅθεν καὶ τὸ ἀσθενὲς ἀπορριψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τοῦ διαβόλου· διὸ καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

(Τῆς Ὀκτωήχου).

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 9-11).

Ἐκτενής. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 11-12,-13,-14)).

Ἀπόστιχα. (Τοῦ ἤχου).

Δόξα ... Τοῦ Τριωδίου.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔταμες, τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ῥεῖθροις τῶν δακρῶν σου, τὴν ἔρημον ἄπασαν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διὸ σου τὴν μνήμην,

χή σου τίς εἰκόνες τῶν παθῶν σου γράφοντας στήν ψυχή σου τὴν θεόμορφη ἀπεικόνιση, δηλαδή τίς ιδέες τῶν ἀρετῶν· Καὶ τόσο ὑπερβολικά ἔλαμψες, ὥστε νὰ περνᾷς ἀνάλαφρα ἐπάνω ἀπὸ τὰ νερά, Μακάρια, καὶ νὰ ὑψώνεσαι ἐπάνω ἀπὸ τὴ γῆ, κατὰ τίς προσευχές σου πρὸς τὸν Θεό· Καὶ τώρα, πανένδοξε Μαρία, καθὼς στέκεσαι μὲ θάρρος μπροστὰ στὸν Χριστό, παρακάλεσέ τον γιὰ τίς ψυχές μας.

Δόξα...

Ἐθαυματούργησε, Χριστέ, ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ σου, γιατί καὶ ἡ πρώτη πόρνη ἀγωνίσθηκε ἀσκητικὸν ἀγῶνα· Γι' αὐτό καὶ ἀφοῦ ἀπέριψε τὴν ἀδυναμία τῆς γυναίκας, ἀντιστάθηκε γενναία κατὰ τοῦ διαβόλου· Γι' αὐτό καὶ ἀφοῦ πῆρε τὸ βραβεῖο τῆς νίκης, πρεσβεύει γιὰ τίς ψυχές μας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίο.

(Τῆς Ὀκτωήχου).

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11).

Ἐκτενής. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα. (Τοῦ ἤχου).

Δόξα... Τοῦ Τριωδίου.

Τίς αἰχμαλωσίες τῆς ψυχῆς καὶ τὰ πάθη τοῦ σώματος τὰ ἔκοψες μὲ τὸ ξίφος τῆς ἐγκρατείας· Τὰ ἁμαρτήματα τῶν λογισμῶν τὰ ἔπνιξες μὲ τὴ σιωπὴ τῆς ἀσκήσεως, τῆς σκληραγωγίας, καὶ μὲ τὰ ρεύματα τῶν δακρῶν σου πότισες ὅλη τὴν ἔρημο, καὶ βλάστησες γιὰ μᾶς καρπούς τῆς μετανοίας· Γι' αὐτό, Ὅσια, ἐορτάζουμε

<p>Ήσία, έορτάζομεν. Καί νῦν... Θεοτοκίον. Ἦ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γάρ ἔγνω μητέρα ἄνευ ἀνδρός τετοκυῖαν καί ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἄπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστι βουλή τὸ κυηθέν, ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύση δυσωπούσα, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον: (Συλλειτουργικόν. Σελ. 15,-16). Ἀπολυτίκια. Τό Ἀναστάσιμον. (Τοῦ ἤχου). Δόξα... Τῆς Ἁσίας. Ἐν σοὶ Μητέρα ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ἁσία Μαρία, τὸ πνεῦμά σου.</p> <p>Καί νῦν... Θεοτοκίον. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐδ' ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν</p>		<p>τὴ μνήμη σου. Καί νῦν... Θεοτοκίον. Ἦ θαῦμα πρωτοφανές, ἀνώτερο ἀπὸ ὅλα τὰ προηγούμενα θαύματα! Διότι, ποῖός εἶδε μητέρα, νὰ ἔχει γεννήσει χωρὶς ἀνδρα, καὶ νὰ κρατᾷ στίς ἀγκάλες, Αὐτόν, πού κρατᾷ στὰ χέρια τοῦ ὅλη τὴν κτίση; Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ τὸ παιδί πού γεννήθηκε· Αὐτόν λοιπόν, Πάναγνη, τὸν ὁποῖο κράτησες ὡς βρέφος στὰ χέρια σου, καὶ πρὸς τὸν ὁποῖο ἔχεις μητρικό θάρρος, μὴ παύσεις νὰ τὸν παρακαλεῖς θερμά, γι' αὐτούς πού σὲ τιμοῦν, νὰ λυπηθεῖ καὶ νὰ σώσει τίς ψυχές μας.</p> <p>Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον: (Συλλειτουργικόν.Σελ. 15,-16 Ἀπολυτίκια. Τό Ἀναστάσιμον. (Τοῦ ἤχου). Δόξα... Τῆς Ἁσίας. Σ' ἐσένα, Μητέρα, διασώθηκε «τό κατ' εἰκόνα» μὲ ἀκριβεία· Γιατί ἀφοῦ ἔλαβες τὸν Σταυρό, ἀκολούθησες τὸν Χριστό καὶ πράττοντας ἐδίδασκες, νὰ περοφρονοῦμε τὴ σάρκα, γιατί εἶναι πρόσκαιρη· Νά φροντίζουμε ὁμως γιὰ τὴν ψυχή, πού εἶναι πρᾶγμα ἀθάνατο· Γι' αὐτό καὶ μαζί μέ τούς Ἀγγέλους ἀγάλλεται, Ἁσία Μαρία, τὸ πνεῦμα σου.</p> <p>Καί νῦν ... Θεοτοκίον. Ἐσὺ πού γιὰ μᾶς γεννήθηκες ἀπὸ Παρθένο, καὶ ὑπέμεινες σταύρωση, Ἀγαθὴ, Ἐσὺ πού ἀπογύμνωσες τὸ θάνατο μέ τὸ θάνατό σου, καὶ ἔδειξες ἀνάσταση ὡς Θεός, μὴ παραβλέψεις αὐτούς πού ἔπλασες μέ τὸ χέρι</p>
--	--	--

φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 16-17).

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. 17-31).

Καθίσματα. (Τά Ἀναστάσιμα).

Εὐλογητάρια.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 31-32).

Ἀναβαθμοί. Προκείμενον. (Τοῦ ἤχου).

Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 33).

Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον.

(Ὀκτώηχος. Σελ. 190-202).

Ἀνάστασιν Χριστοῦ...

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 33-34).

Ὁ Ν΄. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 34-35).

Πεντηκοστάριον. (Σελ. 3-4).

«Σῶσον ὁ Θεός...».

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 36-37).

Κανόνες.

ᾠδὴ Α΄.

(Ὁ Ἀναστάσιμος).

(Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

σου. Δεῖξε τὴ φιλανθρωπία σου, Ἐλεῆμον, δέξου τὴ Θεοτόκο πού σ' ἐγέννησε, καὶ πού πρεσβεύει γιὰ μᾶς, καὶ σῶσε, Σωτὴρα μας, λαὸ ἀπελπισμένο.

Ἀπόλυση. (Συλλειτουργικό. Σελ. 16-17).

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ΄. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 17-31).

Καθίσματα. (Τά Ἀναστάσιμα).

Εὐλογητάρια.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 31-32).

Ἀναβαθμοί. Προκείμενο. (Τοῦ ἤχου).

Τάξη τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 33).

Ἑωθινό Εὐαγγέλιο.

(Ὀκτώηχος. Σελίδα 190-202).

Ἀνάστασιν Χριστοῦ...

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 33-34).

Ὁ Ν΄. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 34-35).

Πεντηκοστάριον. (Σελ. 3-4).

«Σῶσον ὁ Θεός...».

(Συλλειτουργικό. Σελ. 36-37).

Κανόνες.

ᾠδὴ Α΄.

(Ὁ Ἀναστάσιμος).

(Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

<p>Παρείκασμαι πλούτῳ τῶν ἡδονῶν τῷ εὐφραينوμένῳ καθ' ἡμέραν ἐν τῇ τρυφῇ, Πλουσίῳ· διό σε ἱκετεύω, Σῶτερ πυρός με ὡς Λάζαρον λύτρωσαι.</p> <p>Ἠμφίεσμαι Σῶτερ ταῖς ἡδοναῖς ὥσπερ ὁ τὴν βύσσον, περιθέμενος καὶ χρυσόν, χρυσῆν τε ἐσθῆτα, ἀλλὰ μὴ με ἐν τῷ πυρὶ ὡς ἐκεῖνον ἐκπέμψεις.</p> <p>Εὐφραίνεται πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ ὁ Πλούσιος πάλαι ἐν τῷ βίῳ τῷ φθαρτικῷ· διό περ βασάνοις κατεκρίθη, ὁ δὲ πτωχὸς ἐδροοῖζετο Λάζαρος.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν ἀνύμφευτε Μῆτερ εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.</p> <p>Τῆς Ὁσίας.</p> <p>Πόθῳ τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν σου μνήμην πανηγυρίζοντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρισταμένη Ὁσία τῷ φωτὶ τῷ ἀπροσίτῳ Χριστῷ πειρασμῶν παντοίων με τοῦ βίου διασώζουσα.</p> <p>Ὁ τοῖς Αἰγυπτίοις, σαρκὶ ἐνδημήσας, ὁ ἀπερίγραπτος καὶ προαιώνιος, ὀλοφαῆ σε ἀστέρα ἐξ Αἰγύπτου ἀναδείκνυσιν, ὁ γινώσκων Κύριος τὰ πάντα πρὶν γενέσεως.</p> <p>Θείων ἐνταλμάτων, σεμνή, ἀγνοοῦσα θεῖον εἰκόνισμα, Θεοῦ ἐρρύπωσας, θεία προνοία δὲ πάλιν ἀπεκάθηρας πανεύφημε, θεωθεῖσα</p>		<p>Ὁμοιώθηκα μέ τόν Πλούσιο, ὁ ὁποῖος εὐφραινόταν μέ τόν πλοῦτο τῶν ἡδονῶν κάθε μέρα μέσα στήν ἀπόλαυση· Γι' αὐτό σέ ἱκετεύω, Σωτήρα, λύτρωσέ με ἀπό τή φωτιά, ὅπως τόν Λάζαρο.</p> <p>Εἶμαι ντυμένος, Σωτήρα, μέ τίς ἡδονές, ὅπως ὁ ντυ- μένος μέ τή βύσσο (πολύτιμο λινό ἔνδυμα) καί μέ τό χρυσάφι καί μέ τό χρυσό ἔνδυμα· Ἀλλά μὴ μέ στείλεις στή φωτιά, ὅπως ἐκεῖνον.</p> <p>Εὐφραινόταν μέ τόν πλοῦτο καί τήν ἀπόλαυση ὁ Πλούσιος παλαιά στή φθαρτή αὐτή ζωή· Γι' αὐτό κατα- δικάσθηκε σέ βάσανα· Ἀλλά ὁ φτωχὸς Λάζαρος δροοι- ζόταν.</p> <p>Θεοτοκίο...</p> <p>Τά τάγματα τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων σέ ἐγκωμιάζουν διαρκῶς, ἀνύμφευτη Μητέρα· Γιατί κρά- τησες τόν Κτίστη τους ὡς βρέφος στίς ἀγκάλες σου.</p> <p>Τῆς Ὁσίας.</p> <p>Σ' ἐμένα πού πανηγυρίζω μέ πόθο τή φωτοφόρα καί θεϊκή σου μνήμη στείλε ἀπό ψηλά φῶς, ἐπειδή στέκε- σαι, Ὁσία, κοντά στό ἀπλησίαστο φῶς τόν Χριστό, δια- σώζοντάς με ἀπό κάθε εἶδους πειρασμούς τῆς ζωῆς.</p> <p>Ὁ ἀπερίγραπτος καί προαιώνιος Κύριος, πού ἦλθε στούς Αἰγυπτίους μέ σῶμα, σέ ἀνέδειξε ὀλοφώτεινο ἀστέρι ἀπό τήν Αἴγυπτο, ὁ Κύριος πού γνωρίζει τά πάν- τα, πρὶν γίνουν.</p> <p>Ἀγνοώντας τίς θεϊκές ἐντολές, σεμνή, ρύπανες (μό- λυνες) τήν «εἰκόνα τοῦ Θεοῦ»· Ἀλλά μέ τή Θεία Πρόνοια πάλι τήν καθάρσιες, πανένδοξη, καί θεώθηκες (ἐγίνες</p>
---	--	--

<p>πράξεσιν, Ὅσια ταῖς ἐνθέοις σου. Θεοτοκίον. Ὡ τῆς σῆς, Θεέ μου, πολλῆς εὐσπλαχνίας καὶ τῆς ἀπάτου σου, συγκαταβάσεως! ὅπως τὴν πρότερον Πόρνην, ταῖς Μητρός σου παρακλήσεσιν ὡς ἀγνήν καὶ ἄμωμον Ἀγγέλοις καθωμοίωσας. Ὡιδὴ Γ'. (Ὁ Ἀναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Λάζαρον ὡς ἔσωσας, ἐκ τῆς φλογὸς Χριστέ, οὕτω με ἐκ τοῦ πυρός, ῥῦσαι τῆς γεέννης τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου. Πλούσιος τοῖς πάθεσι καὶ ἡδοναῖς εἰμι Κύριε, Λάζαρος δὲ πένης τῆ στερήσει ἀρετῶν, ἀλλὰ σῶσόν με. Κόκκινον καὶ βύσσινον ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος, ταῖς ἡδοναῖς καὶ ταῖς ἀμαρτίαις· διὰ τοῦτο φλογίζεται. Θεοτοκίον. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ταῖς ἰκεσίαις σου, Πάνα- γνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη τῶν δεινῶν περιστάσεων. Τῆς Ὁσίας. Πύλαις τῆς ἀπωλείας ἐγγισάσῃ πράξεσι ταῖς ἀτόποις, πύλας ὁ πρὶν τοῦ Ἰαίδου συντέτριψας σθένει Θεότητος πύλας τῆς μετανοίας σοι ἀνοίγει Πάνσεμνε, πύλη τῆς ζωῆς ὑπάρχων αὐτός.</p>		<p>κατὰ χάριν Θεός), Ὅσια, μέ τίς θεάρεστες πράξεις σου. Θεοτοκίον. Ὡ στήν πολλή σου εὐσπλαχνία, Θεέ μου, καὶ στήν ἀνέκφραστή σου ταπείνωσιν! Ὡ πῶς τὴν πρὶν Πόρνην μέ τίς παρακλήσεις τῆς Μητέρας σου, ὡς ἀγνή καὶ ἀμόλυντη, τὴν ἔκανες ὅμοια μέ τοὺς Ἀγγέλους. Ὡιδὴ Γ'. (Ὁ Ἀναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Ὅπως ἔσωσες τὸ Λάζαρο ἀπὸ τῆ φλόγα, Χριστέ μου, ἔτσι γλύτωσέ με ἀπὸ τῆ φωτιά τῆς κολάσεως, ἐμένα τὸν ἀνάξιο δοῦλο σου. Εἶμαι Πλούσιος στὰ πάθη καὶ στίς ἡδονές, Κύριε· Εἶμαι ὅμως Λάζαρος φτωχός λόγω τῆς στερήσεως τῶν ἀρετῶν· Ἀλλὰ σῶσε με. Μέ πορφύρα καὶ λινὰ πολυτελῆ ἐνδύματα ντυνόταν ὁ Πλούσιος μέσα στίς ἡδονές καὶ στίς ἀμαρτίες· Γί' αὐτό τώρα καίγεται. Θεοτοκίον. Δὸς μας βοήθεια μέ τίς ἰκεσίες σου, Πάναγνη, ἀποκρούοντας τίς ἐπιθέσεις τῶν δυσκόλων περιστάσε- ων. Τῆς Ὁσίας. Ἐνῶ πλησίασες τίς πύλες τῆς ἀπωλείας μέ τίς ἄτοπες πράξεις, Αὐτός πού πρὶν συντέτριψε τίς πύλες τοῦ ἄδη μέ τὴ δύναμη τῆς Θεότητάς του, σοῦ ἀνοίγει τίς πύλες τῆς μετανοίας, Πάνσεμνη· Ἐπειδὴ ὁ ἴδιος εἶναι ἡ</p>
--	--	---

<p>Όπλον τῆς ἁμαρτίας, μακρόθυμε, τὴν πρὶν γεγεννημένην, ὄπλω Σταυροῦ τοῦ θείου, τῇ προσκυνήσει ἀνέδειξας ὄπλα δαιμόνων ἅπαντα καὶ πανουργεύματα ὅλως τροπουμένην εὐσπλαγχνε.</p> <p>Λύτρον ὑπὲρ πάντων τὸ ἴδιον ὁ πρὶν ἐκχέας Αἷμα λουτρῶ τῶ τῶν δακρῦων σὲ καθαρὰν ἀπεργάζεται λέπραν δεινὴν νοσήσασαν κακίστης πράξεως, ὅλως ὁ τὸ εἶναι πᾶσι διδούς.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Λόγου παντὸς ὑπάρχει, ἀνώτερον τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε· Λόγος Πατρὸς ἐν σοὶ γὰρ θεοπρεπῶς κατεσκήνωσε, λύσιν πταισμάτων ἅπασιν τοῖς ἁμαρτάνουσι λόγῳ μόνῳ παρεχόμενος.</p> <p>Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 37-38). Κοντάκιον τῆς Ὁσίας.</p> <p>Ἡ πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις Χριστοῦ Νύμφη σήμερον τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθης, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, δαίμονας Σταυροῦ τῶ ὄπλω καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο βασιλείας ἐφάνης νύμφη Μαρία ἔνδοξε.</p> <p>Ὁ Οἶκος.</p> <p>Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα, ἄσμασιν εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε τὴν τῶν</p>		<p>πύλη τῆς ζωῆς.</p> <p>Αὐτὴν πού προηγουμένως ἔγινε ὄπλο τῆς ἁμαρτίας, μεγαλόψυχε, τὴν ἀνέδειξες μὲ τὴν προσκύνηση τοῦ θεϊκοῦ Σταυροῦ σου ὄπλο πού ὀλοκληρωτικά κατατροπώνει ὅλα τὰ ὄπλα τῶν δαιμόνων καὶ τίς πανουργίες τους, εὐσπλαχνε.</p> <p>Αὐτός πού πρὶν ἔχυσε τὸ δικό του αἷμα ὡς λύτρο γιὰ ὅλους, μὲ τὸ λουτρό τῶν δακρῦων σ' ἐκαθάρισε, ἐσένα πού ἦσουν ἄρρωστη ἀπὸ τῆ φοβερῆ λέπρα τῶν κακῶν πράξεων ὀλοκληρωτικά· Αὐτός πού δίνει τὴν ὑπαρξη σέ ὅλους.</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Αὐτό πού συνέβη σ' ἐσένα, Παρθένε, εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ κάθε λογικὴ· Διότι ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐγκαταστάθηκε σ' ἐσένα, ὅπως ἔπρεπε σέ Θεό, προσφέροντας μόνο μὲ τὸ λόγο συγχώρηση ὅλων τῶν σφαλμάτων σέ ὅλους πού ἁμαρτάνουν.</p> <p>Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελ. 37-38). Κοντάκιο τῆς Ὁσίας.</p> <p>Ἐσὺ πού ἦσουν πρωτύτερα γεμάτη ἀπὸ κάθε εἶδος πορνείας, σήμερα μὲ τῇ μετάνοια ἀναδείχθηκες Νύμφη τοῦ Χριστοῦ. Ποθώντας φλογερά τῇ συμπεριφορᾷ τῶν Ἀγγέλων, καταπατώντας τούς δαίμονες μὲ τὸ ὄπλο τοῦ Σταυροῦ· Γί' αὐτό φάνηκες νύμφη τῆς Βασιλείας, Μαρία ἔνδοξη.</p> <p>Οἶκος.</p> <p>Ἐσένα τὴν ἀμνάδα (τὴν προβατίνα) καὶ θυγατέρα τοῦ Χριστοῦ σέ ἐγκωμιάζουμε τώρα, Μαρία πανένδοξη,</p>
---	--	--

Αιγυπτίων ἀναφανείσαν θρέμμα τὴν πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς προσενεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστημα τίμιον δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκήσασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ, διὰ βίου καὶ πράξεως, Βασιλείας Οὐρανοῦ φανεῖσα νύμφη Μαρία πάνσεμνε.

Κάθισμα.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκός, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς ἀνδρείον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα Κυρίου θεάσασθαι ἱερώς ἀοίδιμε τῷ Κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας προθύμως διηγείρας σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως ὑμῖν ταῖς πρεσβείαις σου,

Θεοτοκίον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων με, ἀλλ' ἢ τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόνητον ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, Παρθένε καὶ ῥῦσαί με πάσης ἁμαρτίας καὶ παθῶν ψυχοφθόρων καὶ πάσης κακώσεως τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος ἵνα ψάλλω γηθόμενος. Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς

Ἐσένα πού ἐνῶ ἐμφανίσθηκες ὡς θρέμμα (ἀνάστημα) τῶν Αἰγυπτίων, ὅμως ἀπέφυγες ὅλη τὴν πλάνην ἐκείνων καὶ καλῶς προσφέρθηκες στὴν Ἐκκλησία, σὰν βλαστάρι πολύτιμο, πού ἐπιδόθηκες στὴν ἄσκηση μὲ τὴν ἐγκράτεια καὶ τὴν προσευχὴ ἐπάνω ἀπὸ τὰ μέτρα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· Γι' αὐτὸ καὶ ἐξυψώθηκες μὲ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ, καὶ φάνηκες μὲ τὴ ζωὴ καὶ τίς πράξεις σου νύμφη τοῦ Οὐρανοῦ, Μαρία πάνσεμνη.

Καθίσματα.

Ἀφοῦ χαλιναγώγησες ὅλα τὰ σκιρτήματα τῆς σάρκας μὲ ἀσκητικούς κόπους, ἀνέδειξες ἀνδρεῖο τό φρόνημα τῆς ψυχῆς σου· Καὶ ἐπειδὴ πόθησες νὰ δεῖς τὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου, μὲ τρόπο ἱερό σταυρώθηκες γιὰ τὸν κόσμο· Γι' αὐτὸ καὶ παρακίνησες τὸν ἑαυτὸ σου προθύμα, παμμακάριστη, νὰ μιμηθεῖς μὲ ζῆλο τὴν ἀγγελικὴ ζωὴ. Γι' αὐτὸ ἐγκωμιάζουμε μὲ πίστη τὴ μνήμη σου, Μαρία, ζητώντας νὰ δωρηθεῖ πλούσια ἄφεση τῶν πταισμάτων σ' ἐμᾶς μὲ τίς πρεσβεῖες σου.

Θεοτοκίον.

Βυθίσθηκα στὴ λάσπη τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ δὲν ὑπάρχει γιὰ μένα βυθός (πάτος). Διότι μὲ καταπόντισε φοβερά ἢ καταιγίδα τῶν πταισμάτων μου· Ἀλλὰ ἐσύ πού γέννησες τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ τὸν μόνον φιλόνητο, ρίξε σπλαχνικὸ βλέμμα σ' ἐμένα καὶ γλύτωσέ με ἀπὸ κάθε ἁμαρτία καὶ ἀπὸ ψυχοφθόρα πάθη, καὶ ἀπὸ κάθε κακοποίηση τοῦ φοβεροῦ ἐχθροῦ, γιὰ νὰ ψάλλω χαρούμενος· Πρέσβευε στὸν Υἱό σου καὶ Θεό, νὰ δωρίσει ἄφεση πταισμάτων, σ' αὐτοὺς πού μὲ πίστη καταφεύ-

<p>καταφεύγουσι πίστει τῇ σκέπη σου Ἄχραντε. Ωιδὴ Δ' . (Ὁ Ἀναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Κατετρύφα ὁ Πλούσιος βρώσει καὶ ἐνδύμασι εὐφραϊνόμενος, ὁ δὲ Λάζαρος χορτάζεσθαι ἐπεθύμει τούτου τῶν τραπέζης ψυχίων. Οἱ μὲν κύνες ἀπέλειχον γλώττη τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου τοὺς μάλωπας συμπαθέστεροι γινόμενοι τῆς Πλουσίου γνώμης εἰς τὸν πέννητα.</p> <p>Τῷ πυλῶνι ἐβέβλητο πάλαι τοῦ Πλουσίου Σῶτερ ὁ Λάζαρος τιμωρούμενος ταῖς μάστιξι τῆς πενίας· ὅθεν νῦν δοξάζεται.</p> <p>Θεοτοκίον. Ὅν ἐκύησας Ἄχραντε, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε ἐκ δουλείας τοῦ ἀλάστορος ὅτι μόνη πέλεις προστασία ἡμῶν.</p> <p>Τῆς Ὁσίας. Ὡς πλαστουργὸς βροτείας φύσεως ὡς ἐλέους πηγὴ καὶ εὐσπλαχνίας πλοῦτος ᾠκτείρησας, φιλόφρονε πρόσφυγα τὴν σὴν, καὶ ἀφήρησας ταύτην τοῦ ὀλεθρίου θηρός.</p> <p>Σταυρὸν ιδέσθαι ἐπισπεύδουσα σταυρικῶ φωτισμῶ, Μαρία, κατηγύασθης Σταυρῶ τοῦ ὀμιλήσαντος, νεύσει θεϊκῇ σταυρωθεῖσα τῷ</p>		<p>γουν στή σκέπη σου, Ἀμόλυνη. Ωιδὴ Δ' . (Ὁ Ἀναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Απολάμβανε ὁ Πλούσιος εὐφραϊνόμενος μέ τό φα- γητό καὶ μέ τά ἐνδύματα, καὶ ὁ Λάζαρος ἐπιθυμοῦσε νά χορτάσει μέ τά ψίχουλα ἀπό τό τραπέζι ἐκείνου. Τά σκυλιά ἐγλειφαν μέ τῇ γλῶσσα τίς πληγές τοῦ φτωχοῦ Λαζάρου, καὶ ἔτσι ἔδειχναν περισσότερη συμ- πάθεια στό φτωχό, ἀπό τὴν ἄσπλαχνη γνώμη τοῦ Πλουσίου.</p> <p>Παλαιότερα ὁ Λάζαρος ἦταν ριγμένος, Σωτήρα, μπροστά στήν ἐξώπορτα τοῦ Πλουσίου, καὶ βασανίζό- ταν ἀπό τά μαστίγια τῆς φτώχειας· Γί' αὐτό τώρα δοξά- ζεται.</p> <p>Θεοτοκίον. Σ' αὐτόν πού γέννησες, Ἀμόλυνη, πρέσβευε νά σωθοῦμε ἀπό τὴ σκλαβιά τοῦ κακούργου (τοῦ διαβό- λου), ἐμεῖς πού σέ ἀνυμνοῦμε, γιατί εἶσαι ἡ μόνη προ- στασία μας.</p> <p>Τῆς Ὁσίας. Ὡς πλαστουργὸς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, σάν πηγὴ τοῦ ἐλέους καὶ πλοῦτος τῆς εὐσπλαχνίας, εὐσπλαχνίσθηκες, φιλόφρονε, αὐτὴν πού κατέφυγε σ' ἐσένα, καὶ τὴν ἄρπαξες ἀπό τό ὀλέθριο θηρίο.</p> <p>Ἐνῶ βιαζόσουν νά δεῖς τὸν Σταυρό, μέ τὸν φωτισμό τοῦ Σταυροῦ φωτίσθηκες, Μαρία, μέ τὴ θεϊκὴ παρακί- νηση ἐκείνου πού ἦλθε σέ ἐπαφὴ μέ τὸν Σταυρό, ἀφοῦ</p>
--	--	--

Κόσμω, αξιοθαύμαστε.

Ἡ τῶν κακῶν αἰτία πρότερον ἡδονῇ πονηρᾷ πολλοῖς γεγεννημένη ἡλίου δίκην λάμψασα πᾶσιν ὁδηγός ἡ Ὅσια ἐδείχθη τοῖς ἀμαρτάνουσι.

Θεοτοκίον.

Νοῦν ὑπερέβης καὶ οὐράνιον, νοητὲ οὐρανὲ τοῦ πάντων Βασιλέως· νομίμων γὰρ τῆς φύσεως ἀνευθεν, Ἀγνή, νομοδότην καὶ Κτίστην πάντων ἐκύησας.

Ωιδὴ Ε'.

(Ὁ Ἀναστάσιμος).

(Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Ἀβραάμ ἐν τοῖς κόλποις Λάζαρον ὁ Πλούσιος ὡς ἐθεάσατο, ἐν φωτὶ καὶ δόξῃ εὐφραινόμενον Πάτερ, ἐκραύγαζεν· Ἀβραάμ ἐλέησόν με τὸν ἐν πυρὶ κατακριθέντα καὶ τὴν γλῶτταν δεινῶς φλογιζόμενον.

Κατετρώφησας πλούτῳ, βίου εὐφραινόμενος Ἀβραάμ ἔφησε, τῷ Πλουσίῳ· ὄθεν, τετιμώρησαι ᾧδε αἰώνια, ἐν πυρὶ ὑπάρχων· Ὁ δὲ πτωχὸς ἐν εὐφροσύνῃ, τῇ ἀλήκτῳ ἀγάλλεται Λάζαρος.

Τῇ τοῦ βίου ἀπάτῃ, πλούσιος γεγένημαι ὥσπερ ὁ Πλούσιος ὁ τὸν βίον ὅλον ἡδοναῖς δαπανήσας Φιλάνθρωπε· ἀλλὰ δέομαί σου, τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ λυτρωθῆναι, τοῦ πυρὸς ὥσπερ σέσωσται Λάζαρος.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου

σταυρώθηκες γιὰ τὸν κόσμον, αξιοθαύμαστη.

Αὐτὴ πού μέ τὴν αἰσχροὴ ἡδονή, ἔγινε σέ πολλούς αἰτία τῶν κακῶν, ἀφοῦ ἔλαμψε σάν ἥλιος ἡ Ὅσια, ἀναδείχθηκε ὁδηγός σέ ὅλους ὅσοι ἀμαρτάνουν.

Θεοτοκίο.

Ξεπέρασες καὶ τό νοῦ τῶν Ἀγγέλων, πνευματικὲ οὐρανὲ τοῦ Βασιλιᾶ τῶν πάντων· Γιατί ἀντίθετα ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, Ἀγνή, γέννησες τὸν νομοθέτη καὶ Κτίστη τῶν πάντων.

Ωιδὴ Ε'.

(Ὁ Ἀναστάσιμος).

(Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Ὅταν ὁ Πλούσιος εἶδε ν Λάζαρο στίς ἀγκάλες τοῦ Ἀβραάμ, νά εὐφραίνεται μέσα σέ φῶς καὶ δόξα, κραύγαζε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησέ με, ἐμένα πού καταδικάσθηκα στή φωτιά καὶ φλογίζομαι στή γλῶσσα φοβερά.

Ἀπόλαυσες τὸν πλοῦτο τῆς ζωῆς μέ εὐφροσύνη, εἶπε ὁ Ἀβραάμ στόν Πλούσιο· Γί' αὐτό εἶσαι τιμωρημένος αἰώνια ἐδῶ πού εἶσαι μέσα στή φωτιά, ἐνῶ ὁ φτωχὸς Λάζαρος ἀγάλλεται μέσα στήν ἀτελείωτη εὐφροσύνη.

Ἐγίνα πλούσιος στήν ἀπάτῃ τῆς ζωῆς (σέ ψεύτικη ζωή), ὅπως ὁ Πλούσιος ὁ ὁποῖος ἐδαπάνησε ὅλη τὴ ζωὴ στίς ἡδονές, Φιλάνθρωπε· Ἀλλὰ ἰκετεύω τὴν εὐσπλαχνία σου, νά λυτρωθῶ ἀπὸ τὴ φλόγα, ὅπως σώθηκε ὁ Λάζαρος.

Θεοτοκίο.

Ἐχοντας μητρικὸ θάρρος πρὸς τὸν Υἱό σου, Πάναγνη, σέ παρακαλοῦμε, μὴ παραβλέψεις τὴ φροντίδα γιὰ

κεκτημένη Πάναγνε συγγενοῦς προνοίας τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα ὅτι σέ καί μόνην, Χριστιανοί πρὸς τὸν Δεσπότην ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Τῆς Ὁσίας.

Μωσῆς δεδόξασταί ποτε, ἐν τῷ Σινᾷ Θεοῦ τὰ ὀπίσθια, μυστικῶς θεώμενος. Ὁ ἔνδοξος ὑπογράφων ξένον μυστήριον, μανναδόχον δὲ στάμνον νῦν, Εἰκόνα ἄχραντον, θερμῶς προσπεσοῦσα Μαρία Ἀγγελικὸν βίον κομίζεται.

Ναοῦ εὐπρέπειαν τοῦ σοῦ ἐπιποθοῦσα, ψαλμικῶς θεάσασθαι, νοερόν τε σκῆνωμα τῆς δόξης σου ἢ τὸν σὸν ναὸν βεβηλώσασα νοεραῖς πρεσβείαις Χριστὲ τῆς ἀπειράνδρου σου ναοῦ γενομένης ναὸν με τοῦ παντουργοῦ, ποιήσον Πνεύματος.

Ἡ τῷ ἀγκίστρῳ τῆς σαρκός, δι' ὀφθαλμῶν τοὺς πολλοὺς ζωγρήσασα ἡδονῇ βραχεία τε κατάβρωμα διαβόλου τούτους ποιήσασα, ἠγκιστρεύθη, παναληθῶς τῇ θείᾳ χάριτι Σταυροῦ τοῦ τιμίου ἠδύτατον τῷ Χριστῷ ὄψον ὑπάρξασα.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένος ὁ χορός, τῶν Προφητῶν, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, μυστικάις θεηγορίαις Ἄχραντε, σὲ ποικιλοτρόπως προέλεγε· Μανναδόχου στάμνου δὲ νῦν Εἰκόνα ἄχραντον αὐτὴ προσπεσοῦσα, Μαρία, γέγονεν ἐγγυήτρια, ἀμαρτωλῶν πρὸς Θεόν.

μᾶς τοὺς ὁμογενεῖς σου, διότι ἐσένα καί μόνην οἱ χριστιανοὶ προβάλλουμε πρὸς τὸν Κύριο ὡς συγχώρηση εὐνοϊκή.

Τῆς Ὁσίας.

Ὁ Μωσῆς κάποτε δοξάσθηκε στό Σινᾷ, βλέποντας μυστηριωδῶς τὰ νῶτα τοῦ Θεοῦ ὁ ἔνδοξος, ἐπισημαίνοντας τό παράδοξο μυστήριο· Καί ἡ Μαρία τώρα (βλέποντας) τὴν ἀμόλυνη Εἰκόνα τῆς στάμνας μέ τό Μάννα, (δηλαδή τῆς Παναγίας), πέφτοντας μπροστά της μέ θερμότητα παίρνει Ἀγγελική ζωή.

Ποθώντας νά δῶ τὴν εὐπρέπεια τοῦ ναοῦ σου, ὅπως λέγει ὁ ψαλμός, καί τὴν πνευματικὴ κατοικία τῆς δόξας σου, ἐγὼ πού βεβήλωσα τό δικό σου ναό (τό σῶμα μου), σέ παρακαλῶ, Χριστέ, μέ τίς πνευματικὲς πρεσβεῖες, αὐτῆς πού σέ γέννησε χωρὶς ἄνδρα καί ἔγινε ναός σου, κάνε με ναό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού δημιουργεῖ τά πάντα.

Αὐτὴ πού μέ τό ἀγκίστρι τῆς σάρκας καί μέ τὰ μάτια αἰχμαλώτισε πολλοὺς, καί μέ τὴ σύντομη ἡδονὴ τοὺς ἔκανε τροφή τοῦ διαβόλου, πιάσθηκε στό ἀγκίστρι τοῦ Θεοῦ ἀληθινά μέ τὴ θεία χάρη τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καί ἔγινε τροφή γλυκύτατη γιὰ τὸν Χριστό.

Θεοτοκίον.

Ἀφοῦ μνήθηκε ὁ ὄμιλος τῶν Προφητῶν στό μυστήριο σου μέ μυστηριώδη λόγια, Ἀμόλυνη, ἐσένα προανεκήρυττε μέ ποικίλους τρόπους· Καί τώρα πέφτοντας μπροστά στὴν ἀμόλυνη Εἰκόνα τῆς στάμνας μέ τό Μάννα (τῆς Παναγίας) ἡ Μαρία (ἡ Αἰγυπτία) ἔγινε αὐτὴ ἡ ἐγγυήτρια τῶν ἀμαρτωλῶν στόν Θεό.

<p>Ωιδή ΣΤ'.</p> <p>(Ο Αναστάσιμος).</p> <p>(Τῆς Θεοτόκου).</p> <p>Τοῦ Τριωδίου.</p> <p>Ὁ πλούσιος ἑαυτὸν φλογὶ πυρὸς κατεδίκασε, τῇ ἐνηδόνῳ ζωῇ, ὁ πένης δὲ Λάζαρος, πτωχείαν ἐλόμενος, ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἠξιώθη τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.</p> <p>Ἐν κόλποις τοῦ Ἀβραάμ ὁ Λάζαρος κατηξίεται, τῆς αἰωνίου ζωῆς, Χριστέ ἐμφορούμενος, πυρὶ δὲ ὁ Πλούσιος, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, κατεκρίθη τιμωρούμενος.</p> <p>Κατεδικάσθη εἰς πῦρ, ὁ Πλούσιος διὰ Λάζαρον, μὴ κατακρίνης ἐμέ, τὸν δέλαιον δέομαι, φιλάνθρωπε Κύριε, ἀλλ' ὡς Λάζαρόν με, τοῦ φωτός σου καταξίωσον.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεοκυῆτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.</p> <p>Τῆς Ὁσίας.</p> <p>Χαίρουσι Μαρία τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, τὸν ἐφάμιλλον Ὁσία βίον, τὸν ἐν σοὶ καθορῶντες καὶ δόξαν τῷ, Κυρίῳ κραυγαζόντες·</p> <p>Φρίττουσι Δαιμόνων τῶν ζοφερῶν τὰ συστήματα τὸ τῆς σῆς καρτερικὸν ἰσχύος, ὅτι γυνὴ παραδόξως καὶ γυμνή, καὶ μόνη τούτους</p>		<p>Ωιδή ΣΤ'.</p> <p>(Ο Αναστάσιμος).</p> <p>(Τῆς Θεοτόκου).</p> <p>Τοῦ Τριωδίου.</p> <p>Ὁ πλούσιος κατεδίκασε τὸν ἑαυτό του στή φλόγα τῆς φωτιᾶς μέ τῆ ζωῇ τῶν ἡδονῶν· Ὁ φτωχός ὅμως Λάζαρος προτιμώντας τῆ φτώχεια σ' αὐτῆ τῆ ζωῇ, καταξιώθηκε νά ἀπολαύσει τὴν ἀτελείωτη χαρά.</p> <p>Ὁ Λάζαρος ἀξιώθηκε νά βρίσκεται στίς ἀγκάλες τοῦ Ἀβραάμ, Χριστέ, ἔχοντας τὴν αἰώνια ζωῇ· Ὁ πλούσιος ὅμως καταδικάσθηκε νά τιμωρεῖται στή φωτιά καὶ ψυχικά καὶ σωματικά.</p> <p>Καταδικάσθηκε ὁ Πλούσιος στή φωτιά ἐξ αἰτίας τοῦ Λαζάρου· Μὴ καταδικάσεις ἐμένα τὸν ἄθλιο, φιλάνθρωπε Κύριε, ἀλλά κάνε με ἄξιο τοῦ φωτός ὅπως τὸν Λάζαρο.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Εἶθε νά λυτρωθοῦμε ἀπὸ βαριά σφάλματα μέ τίς ἰκεσίες σου, ἀγνή Θεογεννήτρια, καὶ νά βροῦμε, πάναγνη, τὸν θεῖο φωτισμό τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πού μυστηριωδῶς πῆρε σάρκα ἀπὸ σένα.</p> <p>Τῆς Ὁσίας.</p> <p>Χαίρονται, Μαρία τὰ στρατεύματα τῶν Ἀγγέλων βλέποντας τῆ ζωῇ σου πού συναγωνιζόταν τῆ δική τους ζωῇ καὶ κραυγαζοντας δόξα στὸν Κύριο.</p> <p>Φρίττουν τὰ τάγματα τῶν σκοτεινῶν δαιμόνων τῆ δύναμη τῆς ὑπομονῆς σου, διότι δηλαδή ἂν καὶ ἦσουν γυναικα καὶ στερημένη ἀπὸ κάθε βοήθεια καὶ μόνη, κα-</p>
--	--	---

<p>ἡσχυνας. Ἐλαμψας ἡλίου δίκην Μαρία πανεύφημε, καὶ τὴν ἔρημον ταῖς φρουκτωρίαις πᾶσαν ἐφώτισας· ὅθεν καὶ μετὰ τῷ σῶ φωτὶ καταλάμπρουνον. Θεοτοκίον. Ἄγγελοι περιλαμφθέντες, τῇ δόξῃ τοῦ τόκου σου ἐν τῇ γῆ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν, καὶ εὐδοκίαν ἀνθρώποις, Παρθένε, κεκράγασιν. Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 38). Κοντάκιον καὶ Οἶκος. (Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς). Συναξάριον). (Τοῦ Μηναίου). Τοῦ Τριωδίου). Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πέμπτῃ τῶν Νηστειῶν, διετάχθημεν μνήμην ποιεῖσθαι τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν. Καταβασίαι. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 58-60). Ἰδιὴ Ζ' . (Ὁ Ἀναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Ἰὼβ καθάπερ πάλαι ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων καὶ ἐν κοπριάᾳ ἐστὼς ὑπῆρξε πρὸ πυλῶνος ὁ Λάζαρος ὡσαύτως, τοῦ Πλουσίου ἐκάθητο, ὁ τῶν πατέρων</p>		<p>τά τρόπο παράδοξο, τοὺς ἐξευτέλισες. Ἐλαμψες σάν ἡλιος, Μαρία πανένδοξη, καὶ μέ τό φῶς σου φώτισες ὅλη τὴν ἔρημο· Γι' αὐτό κι ἐμένα κάνε με λαμπρό μέ τό δικό σου φῶς. Θεοτοκίον. Οἱ Ἄγγελοι, ἀφοῦ φωτίσθηκαν μέ τή δόξα τοῦ Υἱοῦ σου, ἔκραζαν ὅτι ἦλθε ἡ εἰρήνη σέ ὅλους μας, καί ἡ εὐαρέσκεια τοῦ Θεοῦ γιά τοὺς ἀνθρώπους. Μικρὴ Συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελ. 38). Κοντάκιο καὶ Οἶκος. (Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς). Συναξάριο. (Τοῦ Μηναίου). Τοῦ Τριωδίου. Κατὰ τὴν ἴδια ἡμέρα, πέμπτη Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν, ἔχουμε ἐντολή νά ἀπιτελοῦμε τή μνήμη τῆς Ὁσίας Μητέρας μας, Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Μέ τίς πρεσβείες αὐτῆς, Θεέ μας, ἐλέησε καί σῶσε μας. Ἀμήν. Καταβασίες. Τῆς Θεοτόκου. (Συλλειτουργικό. Σελ. 58-60). Ἰδιὴ Ζ' . (Ὁ Ἀναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Ὅπως ὁ Ἰὼβ παλαιὰ βρισκόταν στή σαπίλα τῶν σκουληκιῶν καί στήν κοπριά, παρόμοια ὁ Λάζαρος καθόταν μπροστά στήν ἀυλόπορτα τοῦ Πλουσίου φωνά-</p>
---	--	--

βοῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Βεβλημένος πυλῶσι τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου πάλαι ὁ Λάζαρος ψυχίων ἐπεθύμει αὐτοῦ τῶν τῆς τραπέζης ἀλλ' οὐδεὶς ἐπεδίδου αὐτῷ, ἀλλ' ἀντὶ τούτων εὗρε τοῦ Ἀβραάμ τοὺς κόλπους.

Τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου τῆς μερίδος, Χριστέ, μου ρῦσαι με δέομαι καὶ πένητι Λαζάρῳ συντάξας με βοᾶν σοι εὐχαρίστως ἀξίωσον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὁσίας.

Ὁ μέγιστος ἐν πατράσι, περιπολεύω τὴν ἔρημον, Ζωσιμᾶς ὁ σοφός, τὴν Ὁσίαν ἰδεῖν κατηξίωται· Εὐλογητὸς εἶ κράζει δέ· ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τί, Πάτερ, ξένον ἀπάσης, ἰδεῖν ἐλήλυθας γύναιον, ἀρετῆς πρακτικῆς; ἡ Ὁσία ἐβόα τῷ γέροντι· Εὐλογητὸς εἶ κράζει δέ· ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεκρῶσασα Μακαρία, τὰ τῶν παθῶν σου σκιρτήματα, ἀπαθείας νυνὶ προσωρμίσθης, λιμένι κραυγάζουσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ζοντας· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.

Ριγμένος μπροστά στή ἀυλόπορτα τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου παλαιά ὁ Λάζαρος, ἐπιθυμοῦσε τὰ ψίχουλα ἀπὸ τὸ τραπέζι του, ὅμως κανένας δὲν τοῦ ἔδινε· Ἀλλὰ ἀντὶ αὐτῶν βρῆκε τὴν ἀγκαλιά τοῦ Ἀβραάμ.

Ἀπὸ τῆ μερίδα τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου, Χριστέ μου, γλύτωσέ με σέ παρακαλῶ, καὶ ἀφοῦ μέ κατατάξεις μαζί μέ τόν φτωχὸ Λάζαρο, ἀξίωσέ με νά σοῦ φωνάζω εὐχαρίστως· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.

Θεοτοκίο.

Ἀφοῦ πῆρες σάρκα ἀπὸ παρθενικὴ κοιλία, φανερώθηκες γιὰ τὴ σωτηρία μας· Γι' αὐτὸ ἀναγνωρίζοντας τὴ Μητέρα σου ὡς Θεοτόκο, κραυγάζουμε μέ εὐχαρίστηση· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μας εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.

Τῆς Ὁσίας.

Ὁ πολὺ μέγας μεταξύ τῶν πατέρων, ὁ σοφός Ζωσιμᾶς, περιφερόμενος μέσα στὴν ἔρημο, καταξιώθηκε νά δεῖ τὴν Ὁσία· Καὶ κράζει, εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας.

Γιατί, Πάτερ, ἦλθες νά δεῖς μιὰ ἀνάξια γυναίκα ἀποξενωμένη ἀπὸ κάθε πρακτικὴ ἀρετή; φώναζε ἡ Ὁσία στό γέροντα· Καὶ κράζει, εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας.

Ἀφοῦ νέκρωσες, Μακαρία, τὰ σκιρτήματα τῶν παθῶν σου, τώρα ἀγκυροβόλησες σέ λιμάνι κραυγάζοντας· Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας.

<p>Θεοτοκίον. Συνέλαβες ἀπορρήτως, παρθένος μείνασα, Ἄχραντε, καὶ ἐκύησας Κόσμῳ τὴν σωτηρίαν Χριστόν, τὸν Θεὸν ἡμῶν· διό σε πάντες ἄσμασιν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν. Ωιδὴ Η'· (Ὁ Ἀναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Στολὴν κοκκίνην βύσσον τε καὶ πορφύραν ὁ Πλούσιος πάλαι ἐνεδύετο λαμπρῶς ὁ δέιλαιος, ὁ πένης δὲ Λάζαρος, ἐν τῷ πυλῶνι τούτου δεινῶς, ἔκειτο ψιχίων, τῶν πιπτόντων τραπέζης ἐθέλων κορεσθῆναι καὶ οὐδεὶς ἐπεδίδου, αὐτῶ· διὸ ἐν δόξῃ, Χριστῷ συμβασιλεύει.</p> <p>Ἐν τῷ πυλῶνι ἔκειτο τοῦ Πλουσίου ὁ Λάζαρος σεσηπῶς τῷ σώματι πληγαῖς καὶ ἤθελε, κορέννυσθαι βρώσεως καὶ οὐκ ἐδίδου τούτῳ οὐδεὶς, ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες συμπαθῶς ἐν τῇ γλώττῃ, ἀπέλειχον τὰ ἔλκη καὶ τοὺς μώλωπας τούτου· διὸ ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς κατηξιώθη.</p> <p>Ἐν ἡδοναῖς ἐπλούτησα, ὥσπερ πάλαι ὁ Πλούσιος, ὁ ἐνδεδυμένος καθ' ἡμέραν κόκκινον, καὶ γὰρ, Πολυέλεε, ἐν τῇ τοῦ βίου τούτου τρυφῇ ἐμαυτὸν κατακρίνω ταῖς τρυφαῖς καὶ ἀπάταις· διὸ σε ἱκετεύω ἐκ πυρὸς τοῦ ῥυσθῆναι, Χριστέ, τοῦ αἰωνίου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Τριαδικόν.</p>		<p>Θεοτοκίον. Συνέλαβες μυστηριωδῶς μένοντας Παρθένος, Ἀμόλυνη, καὶ γέννησες στὸν κόσμον τὴν σωτηρίαν, τὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν μας· Γί' αὐτὸ ὅλοι οἱ πιστοὶ σὲ μεγαλύ- νουμε μέ ἄσματα. Ωιδὴ Η'· (Ὁ Ἀναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Κόκκινη στολὴ καὶ πολυτελῆ λινὰ καὶ πορφύρα (βασιλικὸ ἔνδυμα) ντυνόταν παλαιὰ ὁ Πλούσιος μέ λα- μπρότητα ὁ ἄθλιος· Καὶ ὁ φτωχὸς Λάζαρος ἦταν ριγμέ- νος σὲ κακὴ κατάσταση στὴν ἐξώπορτα τοῦ θέλοντας νὰ χορτάσει ἀπὸ τὰ ψίχουλα ποὺ ἔπεφταν ἀπὸ τὴν τρα- πέζι του, καὶ κανένας δὲν τοῦ ἔδινε· Γί' αὐτὸ βασιλεύει μαζί μέ τὸν Χριστὸ μέ δόξα.</p> <p>Ἦταν ριγμένος στὴν ἀλόπορτα τοῦ Πλουσίου ὁ Λάζαρος μέ σαπισμένο τὸ σῶμα ἀπὸ τὴν πληγὴν, καὶ ἤθελε νὰ χορτάσει μέ τροφή, καὶ δὲν τοῦ ἔδινε κανεὶς· Ἀλλὰ καὶ τὰ σκυλιὰ ἀπὸ συμπάθεια μέ τὴν γλῶσσα τοὺς ἔγλειφαν τὴν πληγὴν καὶ τὰ τραύματά του· Γί' αὐτὸ ἔγινε ἄξιος ἀπολαύσεως στὸν παράδεισο.</p> <p>Ἐγίνα πλούσιος σὲ ἡδονές, ὅπως παλαιὰ ὁ Πλούσι- ος, ὁ ντυμένος κάθε μέρα μέ τὰ κόκκινα, καὶ ἐγώ, Πο- λυέλεε, μέσα στὴν ἀπόλαυση αὐτῆς τῆς ζωῆς καταδικά- ζω τὸν ἑαυτό μου μέ τὴν ἀπολαύσεις καὶ τὴν ἀπάτες· Γί' αὐτὸ σὲ ἱκετεύω, Χριστέ, νὰ λυτρωθῶ ἀπὸ τὴν αἰώνια φωτιά σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Τριαδικό.</p>
--	--	---

Τρισσοφαῖ Θεότητα ἐνιαίαν ἐκλάμπουσιν
αἶγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως Γεννήτορα
ἀναρχον ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός καί
συμβασιλευόν ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες
εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὁσίας.

Βάθη καρδίας ἐρευνῶν· Ὁ πρὸ γενέσεως
προγινώσκων τὰ ἡμῶν, βιαίας βιοτῆς
ἀφήρπασας, τὴν προσφυγοῦσάν σοι Σωτήρ,
βεβαίως τῇ σῇ φιλανθρωπία, βοῶσαν ἀσιγήτως·
Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὡ ἀλλοιώσεως σεπτῆς, τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον
σου, μεταθέσεως σεμνῆ! ὦ πόθου θεϊκοῦ
μισήσαντος, τὰς σαρκικὰς ἡδονάς! ὦ πίστεως
ζεούσης καὶ θείας! πανεύφημε Μαρία, ἦν πιστῶς
εὐφημοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Εὖρες τῶν πόνων ἀμοιβήν, καὶ τῶν καμάτων
σου τὴν ἀντίδοσιν σεμνῆ, Μαρία, δι' ὧν
καταβέβληκας, τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν, καὶ νῦν
σὺν τοῖς, Ἀγγέλοις κραυγάζεις, τὸν ὕμνον
ἀσιγήτως βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἀνέπλασεν ἐμέ δι' ἀγαθότητα, ἐν τῇ
μήτρᾳ σου Ἀγνή, οὐ φθείρας ἐκατέρας φύσεως τὰ
ιδιώματα, ὡς πάντων τῶν αἰῶνων Δεσπότης· ὅθεν

Τὴν Τρίφωτη Θεότητα πού ἀκτινοβολεῖ ἐνιαία λάμ-
ψη ἀπὸ μιᾶς τριπρόσωπης φύσης, τὸν Πατέρα τὸν ἀναρχο
(χωρὶς ἀρχή), τὸν Λόγο τοῦ Πατρὸς μὲ τὴν ἴδια φύση καὶ
τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πού εἶναι ἀπὸ τὴν ἴδια φύση καὶ βασι-
λεύει μαζί, οἱ νέοι δοξολογεῖτε τὴν, οἱ ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε
τὴν, ὁ λαὸς ὑπερυψώνετε τὴν σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Τῆς Ὁσίας.

Ἐρευνώντας τὰ βάθη τῆς καρδιάς, Ἐσύ πού γνωρίζεις
τὰ ἀνθρώπινα, πρὶν ἀκόμη γίνουν, ἄρπαξες ἀπὸ τὴ
βασανισμένη ζωὴ αὐτὴν πού κατέφυγε σ' ἐσένα, Σωτή-
ρα, βέβαια μὲ τὴ φιλανθρωπία σου, ἢ ὅποια φωνάζει
ἀσταμάτητα· Ἱερεῖς δοξολογεῖτε, λαὸ ὑπερυψώνετε τὸ
Θεὸ στοὺς αἰῶνες.

Ὡ τί ἀξιοσέβαστη ἀλλοίωση ἢ μεταβολὴ σου πρὸς
τὸ καλλίτερο, σεμνῆ! Ὡ τί πόθος θεϊκὸς πού μίσησε τίς
σαρκικὲς ἡδονές! Ὡ τί ζωντανὴ καὶ θεϊκὴ πίστη! πανέν-
δοξη Μαρία, πού μὲ πιστὴ σὲ ἐγκωμιάζουμε καὶ σὲ
ὑπερυψώνουμε σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Εὐρήκες ἀμοιβὴ γιὰ τοὺς κόπους σου, καὶ
ἀνταπόδοση γὰ τίς κοπιώδεις προσπάθειές σου, σεμνῆ
Μαρία, μὲ τοὺς ὁποίους κατέβαλες τὸν φονικό ἐχθρό·
Καὶ τώρα μαζί μὲ τοὺς Ἀγγέλους κραυγάζεις φωνάζον-
τας τὸν ὕμνο ἀσταμάτητα καὶ ὑπερυψώντας τὸν Χριστό
στοὺς αἰῶνες.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐμένα μὲ ἀναδημιούργησε ἀπὸ ἀγαθότητα
μέσα στὴν κοιλιὰ σου, Ἀγνή, ὁ Κύριος ὅλων τῶν
αἰῶνων, χωρὶς νὰ φθείρει τίς ιδιότητες καμιάς ἀπὸ τίς

σε ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἄσμασιν
ὑμνοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τιμιωτέρα.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 39-40).

Ωιδή Θ'.

(Ὁ Ἀναστάσιμος).

(Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Πένητά με Λάζαρον, Χριστὲ αἰτοῦμαι
ἀπεργάζου, τὰς τῶν ἡδονῶν ὀρέξεις μου,
ἐξορίζων ὡς φύσει Θεός, ταῖς δὲ ἀρεταῖς με, ὡς
τὸν Πλούσιον, ποιήσον ἵνα πίστει, ἐν ὑμνωδίαις
μεγαλύνω σε.

Πλούσιος καὶ ἄσπλαγχνος, τὸν νοῦν
παρέβλεψά μου πίστει σοῦ τῶν ἐντολῶν,
Φιλάνθρωπε, πρὸ πυλῶν ἐρριμμένον δεινῶς, ἀλλ'
ὡς συμπαθῆς καὶ φιλοικτίρμων ἀνάστησον
ὥσπερ συμπαθῆς πάλαι, τὸν τεταρταῖον φίλον
Λάζαρον.

Πάντες μεμαθήκαμεν παραβολὴν τὴν τοῦ
Δεσπότη, πάντες οὖν πιστοὶ μισήσωμεν τοῦ
Πλουσίου τὸ ἄσπλαγχνον, ἵνα τῆς κολάσεως
ἐκφύγωμεν καὶ ἐν κόλποις τοῦ Ἀβραάμ ἀεὶ
χορεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸν ἀόρατον Θεὸν βαστάσασαν
ἀγκάλαις, τὸν ἐν οὐρανοῖς ὑμνούμενον ὑπὸ
πάσης τῆς Κτίσεως, καὶ διὰ σοῦ ἡμῖν δωρούμενον

δύο φύσεις (τῆς θείας καὶ τῆς ἀνθρώπινης): Γι' αὐτὸ
ἐσένα ὡς αἰτία τῆς δικῆς μας σωτηρίας, σέ ὑμνοῦμε μὲ
ἄσματα σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Τιμιωτέρα.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 39-40).

Ωιδή Θ'.

(Ὁ Ἀναστάσιμος).

(Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Σοῦ ζητῶ, Χριστὲ μου, νά με κάνεις φτωχὸ Λάζαρο
ἐξορίζοντας τίς ἐπιθυμίες μου γιὰ τίς ἡδονές, ὡς Θεός
ἐκ φύσεως πού εἶσαι: Στίς ἀρετές ὅμως κάνε με σάν τὸν
Πλούσιο, γιὰ νά σέ ἐξυψῶνω πιστά μὲ ὑμνωδίες.

Πλούσιος καὶ ἄσπλαγχνος, ὡς πρὸς τὴν πίστη, πα-
ραμέλησα τό νοῦ μου ριγμένον σέ κακὴ κατάσταση,
μπροστά στίς πύλες τῶν ἐντολῶν σου: Ἀλλά ὡς συμπα-
θῆς καὶ φιλεύσπλαγχνος, ἀνάστησέ με, ὅπως παλαιά τὸν
τετραήμερο φίλο σου Λάζαρο.

Ὅλοι ἀκούσαμε καὶ κατανοήσαμε τὴν παραβολὴ
τοῦ Κυρίου: Ὅλοι λοιπὸν οἱ πιστοὶ ἄς μισήσουμε τὴν
ἀσπλαχνία τοῦ Πλουσίου, γιὰ νά ἀποφύγουμε τὴν κό-
λαση, καὶ νά πανηγυρίζουμε πάντοτε στίς ἀγκάλες τοῦ
Ἀβραάμ.

Θεοτοκίον.

Ἐσένα, ἡ ὁποία κράτησες στίς ἀγκάλες σου τὸν Θεό,
ὁ ὁποῖος ὑμνεῖται στοὺς οὐρανοὺς ἀπὸ ὅλη τὴν κτίση,
καὶ μὲ τὴ μεσολάβησή σου δωρίζει σέ ὅλους μας πάντο-

καὶ πάντοτε σωτηρίαν, ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Τῆς Ὁσίας.

Ῥᾶον ὑπέφερες, Μῆτερ τῆς ἐρήμου τὸν πόνον
 ῥυθμιζομένη κραταιᾶ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ,
 ῥυπαροὺς λογισμοὺς· ἐπερχομένους καὶ γὰρ,
 ῥείθροις θείων δακρῦων ἐσβέννυες σεμνή,
 Ἀσκητῶν ἢ ἀκρότης, Ὁσίων καύχημα.

Φαεινοτάταις ἀκτίσι, καταυγάζει σε μόνη, ἢ
 φῶς τεκοῦσα τὸν Χριστόν, Παρθένος καὶ ἀγνή,
 φοβερὰν τοῖς ἐχθροῖς σὲ καθιστῶσα σεμνή·
 φανεράν δὲ τοῖς πᾶσι Μαρία δεικνύει σε,
 Ἀσκητῶν ὠραιότης, Ὁσίων ἔρεισμα.

Καταλιποῦσα ἐμφρόνως, τὰ ἐπίγεια πάντα,
 κατοικητήριον σεπτὸν τοῦ Πνεύματος ὥφθης·
 κοσμικῶν οὖν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι,
 καθικέτευε μόνον Χριστόν τὸν λυτρωτὴν, τοὺς
 πιστῶς ἐκτελοῦντας, τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Κόρη ὑπὲρ φύσιν
 λαθοῦσα, νέον Παιδίον ἐπὶ γῆς, ἐκύησας ἀγνή
 νομοδότην ὄντα καὶ παλαιὸν ἡμερῶν νοητῆ
 Οὐρανέ, τοῦ τῶν πάντων Ποιητοῦ· διὸ πίστει καὶ
 πόθῳ, σὲ μακαρίζομεν.

Μικρά Συναπτὴ.

(Συλλειτουρ. Σελ. 40).

Ἐξαποστειλάρια.

(Τὸ Ἀναστάσιμον Ἑωθινόν).

(Ὁκτώηχος. Σελ. 203-213).

τε τῆ σωτηρία, μέ πίστη σὲ μεγαλύνουμε.

Τῆς Ὁσίας.

Εὐκολώτερα ὑπέφερες, Μητέρα, τὸν κόπο τῆς
 ἐρήμου, ἐπειδὴ ρυθμιζόσουν ἀπὸ τὴν πανίσχυρη δύνα-
 μη τοῦ Χριστοῦ· Διότι τοὺς ἀκάθαρτους λογισμοὺς, πού
 ἐφορμοῦσαν ἐναντίον σου, τοὺς ἔσβηνες μέ τὰ ρεύματα
 τῶν ἀγίων δακρῦων σου, σεμνή, ἐσύ ἢ κορυφή τῶν
 Ἀσκητῶν, τό καύχημα τῶν Ὁσίων.

Μέ φωτεινότερες ἀκτίνες σὲ φωτίζει ἄπλετα, ἐκείνη
 πού μόνη γέννησε τό φῶς τόν Χριστό, ἢ Παρθένος καὶ
 ἀγνή, κάνοντάς σε φοβερή γιά τοὺς ἐχθρούς, σεμνή· Καί
 σὲ ἀναδεικνύει ὀλοφάνερη σὲ ὅλους, Μαρία, πού εἶσαι ἢ
 ὠραιότητα τῶν Ἀσκητῶν, τό στήριγμα τῶν Ὁσίων.

Ἀφοῦ ἐγκατέλειψες μέ σύνεση ὅλα τὰ ἐπίγεια,
 ἀναδείχθηκες σεβάσμιο κατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
 ματος· Ἰκέτευε λοιπὸν μόνον τόν Χριστό τόν λυτρωτὴν, νά
 λυτρώσει ἀπὸ τίς κοσμικές θλίψεις, αὐτοὺς πού μέ πίστη
 ἐκτελοῦν τὴν ἱερὴ μνήμη σου.

Θεοτοκίον.

Ἀφοῦ διέφυγες τὴν προσοχὴ τῶν νόμων τῆς φύσε-
 ως, γέννησες, ἀγνή, ἐπάνω στή γῆ σάν μικρὸ παιδί, Αὐ-
 τὸν πού ἔδωσε τό νόμο καὶ εἶναι παλαιότερος ἀπὸ τὸν
 χρόνο, ἐσύ πνευματικὴ Οὐρανέ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν
 πάντων, γι' αὐτό μέ πίστη καὶ πόθο σὲ μακαρίζουμε.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Τὸ Ἀναστάσιμο Ἑωθινόν).

(Ὁκτώηχος. Σελ. 203-213).

<p>Τῆς Ὁσίας. Ἐπόδειγμα μετανοίας, σὲ ἔχοντες πανοσία Μαρία Χριστὸν δυσώπει, ἐν τῷ καιρῷ τῆς Νηστείας, τοῦτο ἡμῖν δωρηθῆναι, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ἄσμασιν εὐφημῶμεν. Θεοτοκίον. Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων. Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 40-42,-43). Τροπάρια. (Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἡχου). Δόξα ... Οὐκ ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρωσις καὶ πόσις ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ ἄσκησις, σὺν ἀγιασμῶ· ὅθεν οὐδὲ πλούσιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ὅσοι τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐν χερσὶ πενήτων ἀποτίθενται. Ταῦτα καὶ Δαυῖδ ὁ Προφήτης διδάσκει λέγων· Δίκαιος ἀνὴρ ὁ ἐλεῶν ὅλην τὴν ἡμέραν, ὁ κατατρυφῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῷ φωτὶ περιπατῶν ὃς οὐ μὴ προσκόψη, ταῦτα δὲ πάντα, πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν γέγραπται ὅπως νηστεύοντες, χρηστότητα ποιήσωμεν, καὶ δώρη ἡμῖν Κύριος ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὑπερευλογημένη ...». (Συλλειτουργικόν. Σελ. 43-44). Μεγάλη Δοξολογία.</p>		<p>Τῆς Ὁσίας. Ἐπειδὴ σὲ ἔχουμε ὡς ὑπόδειγμα μετανοίας, πανο- σία Μαρία, ἰκέτευε τὸν Χριστὸν κατὰ τὸν καιρὸ τῆς νη- στείας, νὰ δωρηθεῖ σ' ἐμᾶς αὐτό, τὸ νὰ σὲ τιμοῦμε μὲ ὑμνοὺς μὲ πίστη καὶ φόβο. Θεοτοκίον. Ἐσὺ πού δίνεις γλυκύτητα στοὺς Ἀγγέλους, ἢ χαρὰ τῶν θλιβομένων, ἢ προστάτις τῶν χριστιανῶν, Παρθέ- νε Μητέρα τοῦ Κυρίου, βοήθησέ με καὶ λύτρωσέ με ἀπὸ τά αἰώνια βάσανα. Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικό. Σελ. 40-42,-43). Τροπάρια. Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἡχου). Δόξα... Δέν εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ φαγητό καὶ ποτό, ἀλλὰ δικαιοσύνη (ἀρετὴ) καὶ ἄσκηση μαζί μὲ ἀγιασμό· Γι' αὐτὸ δέν θὰ μποῦν σ' αὐτὴν οἱ πλούσιοι, ἀλλὰ ὅσοι ἀποθέτουν τοὺς θησαυροὺς τους στὰ χέρια τῶν φτωχῶν. Αὐτὰ διδάσκει καὶ ὁ Δαυῖδ ὁ Προφήτης λέγον- τας· Δίκαιος εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού ἐλεεῖ ὅλη τὴν ἡμέρα, πού ἀπολαμβάνει τὸν Κύριο καὶ βαδίζει μέσα στοῦ φῶς, ὁ ὁποῖος δέν θὰ σκοντάψει· Καὶ ὅλα αὐτὰ ἔχουν γραφεῖ γιὰ τὴν καθοδήγησή μας, ὥστε νηστεύοντας νὰ δείξου- με ἀγαθοσύνη· Καὶ νὰ μᾶς δώσει ὁ Κύριος ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὑπερευλογημένη ...». (Συλλειτουργικό. Σελ. 43-44). Μεγάλη Δοξολογία.</p>
---	--	--

<p>(Συλλειτουργικόν. Σελ. 44-45). ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 51-52-53). Αντίφωνα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 53-54,-56). Απολυτίκια. Τό Αναστάσιμον. (Τοῦ ἤχου). Τῆς Ὁσίας. Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράπτουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Μαρία, τὸ πνεῦμά σου. Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε. Ἀναγνώσματα. Απόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. (Θ'. 11-14). Ἀδελφοὶ Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς</p>		<p>(Συλλειτουργικό. Σελ. 44-45). ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικό. Σελ. 51-52-53). Αντίφωνα. (Συλλειτουργικό.Σελ. 53-54,-56). Απολυτίκια. Τό Αναστάσιμο. (Τοῦ ἤχου). Τῆς Ὁσίας. Σ' ἐσένα, Μῆτέρα, διασώθηκε «τό κατ' εἰκόνα» με ἀκριβεία· Γιατί ἀφοῦ ἔλαβες τόν Σταυρό, ἀκολούθησες τόν Χριστό καὶ πράπτοντας ἐδίδασκες, νά περιφρονοῦμε τή σάρκα, γιατί εἶναι πρόσκαιρη· Νά φροντίζουν ὁμως γιά τήν ψυχή, πού εἶναι πράγμα ἀθάνατο· Γι' αὐτό καί μαζί μέ τούς Ἀγγέλους ἀγάλλεται, Ὁσία Μαρία, τὸ πνεῦμα σου. Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιο. Προστασία τῶν χριστιανῶν πού δέν ντροπιάζεσαι, μεσιτεία πρὸς τόν Ποιητὴ ἀμετακίνητη, μὴ παραβλέψεις τίς φωνές τῶν ἀμαρτωλῶν προσευχῶν μας, ἀλλὰ ἔλα βιαστικά σέ βοήθεια ἡμῶν, πού σοῦ φωνάζουμε μέ πίστη· Τρέξε γρήγορα νά πρεσβεύσεις, καί σπεῦσε νά ἰκετεύσεις, Θεοτόκε, ἐσύ πού εἶσαι ἢ προστασία, αὐτῶν πού σέ τιμοῦν. Ἀναγνώσματα. Απόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. (Θ'. 11-14). Ἀδελφοί, ὁ Χριστός, ὅταν ἦλθε ὡς Ἀρχιερέας τῶν</p>
---	--	---

τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου Αἵματος εἰσηλθεν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ Αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου, ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῆι τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Μάρκον. (Γ'. 32-45).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, ὅτι Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἂν αἰτήσωμεν ποιήσης ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δός ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου

μελλοντικῶν ἀγαθῶν, μέ τὴν ἀνώτερη καὶ τελειότερη σκηνή (τὸ σῶμα του) πού δὲν ἦταν χειροποίητη, δηλαδή αὐτῆς τῆς κτίσεως, οὔτε μέ αἷμα τράγων καὶ μόσχων, ἀλλά μέ τό δικό του Αἷμα εἰσηλθε μιά γιά πάντα στά οὐράνια Ἅγια, καὶ βρῆκε γιά μᾶς αἰώνια λύτρωση. Διότι, ἐάν τό αἷμα ταύρων καὶ μόσχων καὶ στάχτη νεαρῆς ἀγελάδας ἀναμειγμένη μέ νερό ραντίζοντας τοὺς μολυσμένους τοὺς ἀγιάζει γιά τή σωματική καθαρότητα, πόσο περισσότερο τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, πού μέ τό αἰώνιο Πνεῦμα πρόσφερε τόν ἑαυτό του στόν Θεό ἀμόλυντο, θά καθαρῖσει τή συνείδησή σας ἀπό τά νεκρά ἔργα τῆς ἁμαρτίας, γιά νά λατρεύετε τόν ζωντανό Θεό.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Μάρκον. (Γ'. 32-45).

Κατὰ τόν καιρό ἐκεῖνο παίρνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητές του, καὶ ἄρχισε νά τοὺς λέγει αὐτά πού ἐπρόκειτο νά συμβοῦν σ' Αὐτόν, ὅτι δηλαδή νά, ἀνεβαίνουμε στά Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ πού ἔγινε ἄνθρωπος θά παραδοθεῖ στοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ θά τόν καταδικάσουν σέ θάνατο, καὶ θά τόν παραδώσουν στοὺς εἰδωλολάτρες, καὶ θά τόν περιγελάσουν καὶ θά τόν μαστιγώσουν, καὶ θά τόν φτύσουν καὶ θά τόν θανατώσουν, ἀλλά τὴν τρίτη ἡμέρα θά ἀναστηθεῖ. Καὶ τόν πλησίασαν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης οἱ γιοὶ τοῦ Ζεβεδαίου λέγοντας· Διδάσκαλε, θέλουμε νά μᾶς κάνεις αὐτό πού θά σοῦ ζητήσουμε. Κι Ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· Τί θέλετε νά σᾶς κάνω; Κι ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Δός μας τό νά καθίσουμε ἕνας ἀπὸ τά δεξιά σου καὶ ἕνας ἀπὸ τά ἀριστερά σου, ὅταν δοξασθεῖς. Καὶ ὁ

καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῶ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πῖσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐάν θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὅς ἐάν θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.
ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
Προκαταρκτικά.
(Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6).
Κύριε ἐκέκραξα.
(Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9).

Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Δέν γνωρίζετε τί ζητᾶτε. Μπορεῖτε νά πιεῖτε τὸ ποτήριον (τοῦ πάθους) πού ἐγὼ θά πιῶ σέ λίγο, καὶ νά βαπτισθεῖτε στό βάπτισμα (τοῦ αἵματος) πού σέ λίγο θά βαπτισθῶ; Καί ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Μποροῦμε. Καί ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Τό μὲν ποτήριον πού θά πιῶ σέ λίγο, θά τό πιεῖτε, καί θά βαπτισθεῖτε στό βάπτισμα, πού θά βαπτισθῶ· Τό νά καθίσετε ὅμως στά δεξιά μου καὶ στά ἀριστερά μου, δέν εἶναι δικό μου νά σᾶς τό δώσω, ἀλλά θά δοθεῖ σ' ἐκείνους γιά τοὺς ὁποίους ἐτοιμάσθηκε. Καί ὅταν τό ἄκουσαν οἱ ἄλλοι δέκα, ἄρχισαν νά ἀγανακτοῦν κατά τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωάννη. Καί ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ τοὺς κάλεσε κοντά του, λέγει σ' αὐτούς· Γνωρίζετε ὅτι, αὐτοὶ πού θεωροῦνται ἄρχοντες τῶν λαῶν, τοὺς μεταχειρίζονται σάν ἀπόλυτοι κύριοι, καὶ αὐτοὶ πού εἶναι μεγάλοι ἀνάμεσά τους τοὺς καταπιέζουν· Μ' ἐσᾶς ὅμως δέν πρέπει νά συμβαίνει ἔτσι, ἀλλά ὅποιος θέλει νά γίνει μέγας ἀνάμεσά σας, πρέπει νά εἶναι ὑπηρέτης σας, καὶ ὅποιος ἀπό σᾶς θέλει νά γίνει πρῶτος, θά πρέπει νά εἶναι δοῦλος ὅλων· Διότι καί ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου (ὁ Μεσσίας) δέν ἦλθε γιά νά ὑπηρετηθεῖ, ἀλλά γιά νά ὑπηρετήσῃ, καὶ νά δώσει τὴ ζωὴ του ὡς λύτρο γιά τὴ σωτηρία πολλῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.
ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
Προκαταρκτικά.
(Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6).
Κύριε ἐκέκραξα.
(Συλλειτουργικό. Σελίδ 6-9).

<p>Τροπάρια. Κατανυκτικά. (Τοῦ ἤχου). (Συλλειτουργικόν. Σελ. 85-116). Τοῦ Τριωδίου. Πτωχεύσας ὁ πλούσιος Χριστέ, τοὺς βροτοὺς ἐπλούτισας, ἀθανασίαν καὶ ἔλλαμψιν· διὸ πτωχεύσαντα, ἡδοναῖς τοῦ βίου, ἀρεταῖς με πλούτισον, καὶ πένητι Λαζάρῳ με σύνταξον, τῆς τοῦ Πλουσίου με, τιμωρίας ἐξαιρούμενος, καὶ γεέννης, τῆς ἀποκειμένης μοι. Κακίαν ἐπλούτησα δεινῶς, καὶ τρυφήν ἠγάπησα, καὶ τῶν ἐν βίῳ ἀπήλαυσα, ἡδονῶν Κύριε, καὶ πυρὸς γεέννης, ὑπόδικος γέγονα, λιμώττοντα τὸν νοῦν μου ὡς Λάζαρον, παραβλεψάμενος, πρὸ πυλῶν τῶν θείων πράξεων, ἐρριμμένον, οἴκτειρόν με Δέσποτα. Τὴν ἕκτην τῶν σεπτῶν, Νηστειῶν Ἑβδομάδα, προθύμως ἀπαρχόμενοι, Κυρίῳ, προεόρτιον ὕμνον, τῶν Βαΐων ἄσωμεν πιστοί, ἐρχομένῳ ἐν δόξῃ, δυνάμει Θεότητος, ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, νεκρῶσαι τὸν θάνατον· διὸ ἐτοιμάσωμεν εὐσεβῶς, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν ἀρετῶν, τὸ Ὡσαννά ἐκβοῆσαι, τῷ Ποιητῇ τοῦ παντός. (Τοῦ Μηναίου Τρία). Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 9-11). Μέγα Προκείμενον. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ</p>		<p>Τροπάρια. Κατανυκτικά. (Τοῦ ἤχου). (Συλλειτουργικό. Σελ. 85-116). Τοῦ Τριωδίου. Ἀφοῦ ἔγινες φτωχός, Χριστέ, Ἐσύ ὁ πλούσιος, πλούτισες τοὺς θνητοὺς με ἀθανασία καὶ λαμπρότητα· Γί' αὐτὸ ἐμένα πού ἔγινα φτωχός με τίς ἡδονές τοῦ βίου, πλούτισέ με με ἀρετές καὶ κατάταξέ με μαζί με τὸν Λάζαρο τὸν φτωχὸ ἀπαλλάσσοντάς με ἀπὸ τὴν τιμωρία τοῦ πλουσίου καὶ ἀπὸ τὴν κόλαση πού με περιμένει. Ἐγίνα φοβερά πλούσιος στὴν κακία, καὶ ἀγάπησα τὴν ἀπόλαυση καὶ ἔχω ἀπολαύσει τίς ἡδονές τῆς ζωῆς, Κύριε, καὶ ἔγινα ὑπόδικος γιὰ τὴ φωτιά τῆς κολάσεως, ἀφοῦ παρέβλεψα τὸν νοῦ μου πεινασμένο ὅπως τὸν Λάζαρο, ριγμένο μπροστά στίς πύλες τῶν θεικῶν πράξεων· Σπλαχνίσου με, Κύριε. Ἀρχίζοντας πρόθυμα τὴν ἕκτη ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν, πιστοί, ἄς ψάλουμε προεόρτιο ὕμνο τῶν Βαΐων στὸν Κύριο, ὁ ὁποῖος ἐρχεται ἔνδοξος με θεία δύναμη στὴν Ἱερουσαλήμ, γιὰ νὰ νεκρώσει τὸν θάνατο· Γί' αὐτὸ ἄς ἐτοιμάσουμε με εὐσέβεια τὰ σύμβολα τῆς νίκης, τοὺς κλάδους τῶν ἀρετῶν, γιὰ νὰ φωνάξουμε τὸ Ὡσαννά (σῶσε τον, Κύριε) στὸν Ποιητῇ τοῦ παντός. (Τοῦ Μηναίου Τρία). Δόξα...Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρό. (Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11). Μέγα Προκείμενο. Ἐδωσες κληρονομιά (τῇ «Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας»), σ'</p>
--	--	--

ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ἐκτενής. κ. λ. π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 11-12,-13,-14)).

Ἀπόστιχα. Στίχοι. (Σελ. 115-116).

Τροπάρια.

Θαυμαστή τοῦ Σωτῆρος, ἡ δι' ἡμᾶς φιλόφρων γνῶμη τῶν μελλόντων γὰρ τὴν γνῶσιν, ὡς παρόντων κεκτημένος, τοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ Πλουσίου, τὸν βίον ἐστηλίτευσε· τῶν ἐκατέρων οὖν τὸ τέλος ἐνοπτριζόμενοι, τοῦ μὲν φύγωμεν, τὸ ἀπηνὲς καὶ μισάνθρωπον, τοῦ δὲ ζηλώσωμεν, τὸ καρτερὲς καὶ μακρόθυμον, πρὸς τὸ σὺν αὐτῷ τοῦ Ἀβραάμ κόλποις, ἐνθαλπόμενοι βοᾶν· Δικαιοκρίτα Κύριε, δόξα σοι.

(Δίς).

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων, τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε, ἀνεθέμεθα.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

αὐτοὺς πού εὐλαβοῦνται τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς φωνάζω σ' ἐσένα.

Στίχ. Θά σκεπασθῶ κάτω ἀπὸ τῆ σκέπῃ τῶν φτερῶν σου.

Ἐκτενής. κ. λ. π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα. Στίχοι. (Σελ. 115-116).

Τροπάρια.

Εἶναι ἀξιοθαύμαστη ἡ φιλόφρων γνῶμη τοῦ Σωτήρα γιὰ μᾶς· Γιατί γνωρίζοντας τὰ μέλλοντα σάν παρόντα, παρουσίασε ἀνεξίτηλα (ἄσβεστα) τὴ ζωὴ τοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ Πλουσίου· Παρατηρώντας λοιπὸ σάν σέ καθρέφτη τὸ τέλος τοῦ καθενός, ἄς ἀποφύγουμε τὴ σκληρότητα τοῦ Πλουσίου, καὶ ἄς μιμηθοῦμε μέ ζῆλο τὴν ὑπομονὴ καὶ μεγαλοψυχία τοῦ Λαζάρου, ὥστε βρισκοντας θαλπωρὴ στίς ἀγκάλες τοῦ Ἀβραάμ μαζί του, νά φωνάζουμε· Κύριε πού κρίνεις δίκαια, δόξα σ' ἐσένα. (Δίς).

Μέ τὴν πρεσβεία, Κύριε, ὅλων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου δός μας τὴν εἰρήνη σου καὶ ἐλέησέ μας, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαχνος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἐσὺ πού εἶσαι τὸ ἀγαλλίαμα τῶν Οὐρανίων ταγμάτων, ἡ ἰσχυρὴ προστασία τῶν ἀνθρώπων ἐπάνω στή γῆ, ἀμόλυνη Παρθένε, σῶσε ἡμᾶς πού καταφεύγουμε σ' ἐσένα, γιατί τίς ἐλπίδες μας μετὰ τὸν Θεό σ' ἐσένα τίς ἐναποθέτουμε, Θεοτόκε.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

<p>(Συλλειτουργικόν. Σελ. 15,-16 Απολυτικά. κ.λ.π. Απόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 116-118).</p>			<p>(Συλλειτουργικό. Σελ. 15,-16 Απολυτικά. κ.λ.π. Απόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 116-118).</p>
---	--	--	--